

[Albrechtsen]

kan give sig af med, så det er faktisk noget vrøvl at sige, at kommunerne har mulighed for at gøre noget ved det. Når det gælder finansieringssiden, har kommunerne netop ingen muligheder, hvorimod staten ville have dem, hvis der var flertal for en anden politik på det økonomiske område her i folketinget. Den betragtning kan jeg derfor ikke forstå.

VS kan fuldt ud støtte alle de punkter i det socialdemokratiske forslag, som ikke er nævnt i VS-forslaget, bl.a. forslag om forbedring af forholdene for de handicappede og unge, bedre boligsikringsmuligheder osv. Jeg er også meget glad for, at støtten til de eksisterende boliger er nævnt i det socialdemokratiske forslag; det er jo også noget, der er med i VS-forslaget. Flere af de borgerlige ordførere har været inde på spørgsmålet om, hvad det skal koste at bo i et kollegieværelse. Hr. Estrup gjorde nogle betragtninger over den omkostningsbestemte husleje. Nu må hr. Estrup vide, at det, vi kæmper for, netop er omkostningsbestemt husleje over hele linjen. Det har man i det almennyttige byggeri, det har man i kollegiebyggeriet, og det har man delvis på det private udlejningsmarked, men man mangler det på værelsesområdet, og derfor kan jeg ikke forstå hr. Estrups betragtning. Hr. Estrup må have overset den kendsgerning, at man jo netop i det almennyttige byggeri tilrettelægger udgifter og indtægter efter principperne for omkostningsbestemt huslejefastsættelse. Det er der også tale om på kollegierne. Spørgsmålet er, hvor stor den offentlige støtte skal være, og hvor stor huslejeandelen skal være, og det er noget helt andet end at blande begrebet omkostningsbestemt husleje ind på den måde, som hr. Estrup gjorde.

Den huslejestøtteordning, som ministeren fik gennemført ved bl.a. at stille folketinget i udsigt, at det ikke ville få nogle særlig store konsekvenser – hvad det senere hen viste sig i allerhøjeste grad at få – førte til, at huslejen på kollegierne steg med 12 pct. i hovedstadsområdet fra 1. august 1984 til 1. august 1985, nemlig fra 816 kr. til 916 kr. om måneden, så vidt jeg har fået oplyst; på et københavnsk kollegium er den steget helt op til 57 pct. Men i samme periode, som huslejen altså steg med 12 pct., steg uddannelsesstøtten med 6 pct.

Det er sådan i dette land, at jo lavere indkomst man har, jo større andel må man bru-

ge på boligen; det er kun de virkelig velbærgede, som er i stand til at holde boligudgiften som en meget lav procentandel af deres samlede indkomst. Det er i og for sig et logisk træk ved et kapitalistisk samfund, men det bliver det ikke mere retfærdigt af. Det forhold burde faktisk vendes på hovedet, og set i den belysning er det, VS her foreslår, egentlig meget moderat.

Den nuværende andel af kollegianernes SU, som går til huslejen, er omkring 54-55 pct. Efter VS-forslaget vil den falde måske ned i retning af en tredjedel. Det er faktisk stadig væk for meget, og egentlig skal den ned på 15 pct., for at der kan være nogen som helst rimelighed i det. Jeg kan ikke forstå, man kan mene, at folk skal betale over halvdelen af deres indkomst i boligudgift. Det burde de borgerlige ordførere have overvejet, før de gik op og sagde disse besynderlige ting om kollegianernes huslejer.

Jeg forstod ikke helt på hr. Estrup, hvordan vi skulle løse det problem, som vi under den foregående debat var enige om skulle løses, nemlig problemet med hensyn til det, vi bl.a. har set på Vesterbrogade her i København i dag, og den udnyttelse af især de unge, som i det hele taget foregår på det private værelsesmarked. Jeg kunne forstå, hr. Estrup mente, at VS-forslaget var bureaukratisk, men når vi altså er enige om, at der skal gøres noget akut ved problemet, vil jeg bare afslutningsvis spørge hr. Estrup, hvad vi så kan blive enige om at gøre ved det.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hvad vi kan blive enige om at gøre ved det, synes jeg vi skal tale om i boligudvalget. Det, jeg har givet tilsagn om i dag, er, at vi meget gerne vil være med til at finde en løsning.

Det, jeg egentlig kom på talerstolen for at sige, var en kommentar om de mange ting, som hr. Albrechtsen ikke forstod, for det var jo det gennemgående tema i hr. Albrechtsens tale, at han ikke forstod dette og ikke hint, men det må vi andre jo så leve med. Jeg forstår godt, hvorfor hr. Albrechtsen ikke forstår tingene. Når man på den ene side ikke vil tage hensyn til, hvad det koster, og på den anden side heller ikke vil interessere sig for, hvor stor en byggesektor vi har i landet,